

عنوان مقاله:

هویت شهروندی فرهنگی و نقش شهرداری ها

محل انتشار:

جایگاه ورزش همگانی در سلامت و شادی شهروندان منطقه ۲ شهر تهران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

احمد رضایی

نریمان محمدی

خلاصه مقاله:

شهروندی فرهنگی را میتوان نگاهی فراهستیشناسانه به شهروندی دانست که در آن، سیاست صدا و بازنمایی، مفهومیامری متکثر در نظر گرفته میشود. بدینمعنا که هویت، مفهومی محدود، منسجم و همبسته « خود » پذیرفتهشده است و نمیباشد، بلکه بینشی است که تفاوتهای گروهی را تأیید میکند و بر آن تصریح میوزد. در واقع، شهروندیفرهنگی، گذاری از مفهوم حقوقی، اقتصادی و جمعیتشناختی شهروندی به فرهنگی شدن شهروندی میباشد. با توجهبه این مسئله، در مقاله حاضر، در پی پاسخ به این سؤال میباشیم که آیا مفهوم شهروندی فرهنگی در جامعه ایرانیشکل گرفته است؟ و نقش شهرداری به عنوان نهادی اجتماعی در شکلگیری شهروندی فرهنگی چگونه میباشد؟ برایپاسخ به سؤال فوق، بر مبنای تئوریهای پست مدرنیسم شهروندی، از روش تحلیل کتابخانهای استفاده خواهد شد. یافتههای اولیه تحقیق حاکی از آن است که شهروندی فرهنگی در راستای مدرنیته و به ویژه مدرنیته متأخر و رشدروزافزون تکنولوژیهای ارتباطی میباشد که تکثر معناها را نوید میدهد. با توجه به این مسئله که در ایران، مدرنیته وتفکر مدرن به شکل کامل و منسجمی شکل نگرفته است و هنوز گروههای حاشیهای (همچون اقوام، جوانان و زنان) دریدنه شهری نقش چندانی ندارند، به سختی میتوان شکلگیری شهروندی فرهنگی را تأیید کرد. شهرداری در این میان، به عنوان نهادی اجتماعی در گستره شهری، در شکلگیری شهروندی فرهنگی، میتواند نقش مهمی را ایفا کند

کلمات کلیدی:

شهروندی فرهنگی، هویت، شهرداری، پستمدرنیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/305000>

